Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. liepos 26 d.*

„Apeliacinis skundas – Bendra užsienio ir saugumo politika – Kova su terorizmu – Dėl tam tikrų asmenų ir subjektų priimtos ribojamosios priemonės – Lėšų įšaldymas – Bendroji pozicija 2001/931/BUSP – 1 straipsnio 4 ir 6 dalys – Reglamentas (EB) Nr.°2580/2001 – 2 straipsnio 3 dalis – Organizacijos palikimas su teroro aktais susijusių asmenų, grupių ir subjektų sąraše – Sąlygos – Sprendimų dėl lėšų įšaldymo faktinis pagrindas – Kompetentingos institucijos priimtas sprendimas – Pareiga motyvuoti“

Byloje C-599/14 P

dėl 2014 m. gruodžio 19 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Europos Sąjungos Taryba, atstovaujama E. Finnegan, G. Étienne ir B. Driessen,

apeliantė,

palaikoma

Prancūzijos Respublikos, atstovaujamos G. de Bergues, F. Fize, D. Colas ir B. Fodda,

įstojusios į apeliacinį procesą šalies,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE), įsteigtai Herninge (Danija), atstovaujamai advokatų T. Buruma ir A. M. van Eik,

ieškovei pirmojoje instancijoje,

Nyderlandų Karalystei, atstovaujamai M. K. Bulterman ir J. Langer,

Jungtinei Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystei, atstovaujamai S. Brandon, C. Crane, J. Kraehling ir V. Kaye, padedamų baristerės M. Gray,

Europos Komisijai, atstovaujamai D. Gauci ir F. Castillo de la Torre,

įstojusioms į bylą šalims pirmojoje instancijoje,

* Proceso kalba: anglų.

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas K. Lenaerts, pirmininko pavaduotojas A. Tizzano, kolegijų pirmininkai L. Bay Larsen, T. von Danwitz (pranešėjas), J. L. da Cruz Vilaça ir M. Vilaras, teisėjai J. Malenovský, E. Levits, J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev, C. Vajda, S. Rodin, F. Biltgen, K. Jürimäe ir C. Lycourgos,

generalinė advokatė E. Sharpston,

posėdžio sekretorė V. Giacobbo-Peyronnel, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2016 m. gegužės 3 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2016 m. rugsėjo 22 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Apeliaciniu skundu Europos Sąjungos Taryba prašo panaikinti 2014 m. spalio 16 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *LTTE / Taryba* (T-208/11 ir T-508/11, EU:T:2014:885, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo šis teismas panaikino:

– 2011 m. sausio 31 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 83/2011, kuriuo įgyvendinama Reglamento (EB) Nr. 2580/2001 dėl specialių ribojančių priemonių, taikomų tam tikriems asmenims ir subjektams siekiant kovoti su terorizmu, 2 straipsnio 3 dalis ir kuriuo panaikinamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 610/2010 (OL L 28, 2011, p. 14),

– 2011 m. liepos 18 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 687/2011, kuriuo įgyvendinama Reglamento (EB) Nr. 2580/2001 dėl specialių ribojančių priemonių, taikomų tam tikriems asmenims ir subjektams siekiant kovoti su terorizmu, 2 straipsnio 3 dalis ir kuriuo panaikinami Įgyvendinimo reglamentai (ES) Nr. 610/2010 ir (ES) Nr. 83/2011 (OL L 188, 2011, p. 2),

– 2011 m. gruodžio 22 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 1375/2011, kuriuo įgyvendinama Reglamento (EB) Nr. 2580/2001 dėl specialių ribojančių priemonių, taikomų tam tikriems asmenims ir subjektams siekiant kovoti su terorizmu, 2 straipsnio 3 dalis ir kuriuo panaikinamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 687/2011 (OL L 343, 2011, p. 10),

– 2012 m. birželio 25 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 542/2012, kuriuo įgyvendinama Reglamento (EB) Nr. 2580/2001 dėl specialių ribojančių priemonių, taikomų tam tikriems asmenims ir subjektams siekiant kovoti su terorizmu, 2 straipsnio 3 dalis ir kuriuo panaikinamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 1375/2011 (OL L 165, 2012, p. 12),

– 2012 m. gruodžio 10 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 1169/2012, kuriuo įgyvendinama Reglamento (EB) Nr. 2580/2001 dėl specialių ribojančių priemonių, taikomų tam tikriems asmenims ir subjektams siekiant kovoti su terorizmu, 2 straipsnio 3 dalis ir kuriuo panaikinamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 542/2012 (OL L 337, 2012, p. 2),

– 2013 m. liepos 25 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 714/2013, kuriuo įgyvendinama Reglamento (EB) Nr. 2580/2001 dėl specialių ribojančių priemonių, taikomų tam tikriems asmenims ir subjektams siekiant kovoti su terorizmu, 2 straipsnio 3 dalis ir kuriuo panaikinamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 1169/2012 (OL L 201, 2013, p. 10),

– 2014 m. vasario 10 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 125/2014, kuriuo įgyvendinama Reglamento (EB) Nr. 2580/2001 dėl specialių ribojančių priemonių, taikomų tam tikriems asmenims ir subjektams siekiant kovoti su terorizmu, 2 straipsnio 3 dalis ir kuriuo panaikinamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 714/2013 (OL L 40, 2014, p. 9), ir

– 2014 m. liepos 22 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 790/2014, kuriuo įgyvendinama Reglamento (EB) Nr. 2580/2001 dėl specialių ribojančių priemonių, taikomų tam tikriems asmenims ir subjektams siekiant kovoti su terorizmu, 2 straipsnio 3 dalis ir kuriuo panaikinamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 125/2014 (OL L 217, 2014, p. 1),

(toliau – ginčijami aktai), kiek šie aktai susiję su *Liberation Tigers of Tamil Eelam* (LTTE) („Tamil Elamo išlaisvinimo tigrai“).

Teisinis pagrindas

Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliucija 1373 (2001)

2 2001 m. rugsėjo 28 d. Jungtinių Tautų Saugumo Taryba priėmė Rezoliuciją 1373 (2001), kurioje nustatytos plataus diapazono kovos su terorizmu, ypač kovos su terorizmo finansavimu, strategijos. Šios rezoliucijos 1 dalies c punkte, be kita ko, numatyta, kad visos valstybės nedelsdamos įšaldo asmenų, kurie padaro ar kėsinasi padaryti teroro aktus, padeda juos įvykdyti arba juose dalyvauja, šiems asmenims priklausančių arba jų valdomų subjektų ir asmenų bei subjektų, kurie veikia tokių asmenų ar subjektų vardu arba jų pavedimu, lėšas ir kitą finansinį turtą ar ekonominius išteklius.

3 Minėtoje rezoliucijoje nenumatytas asmenų, kuriems reikia taikyti šias ribojamąsias priemones, sąrašas.

Sąjungos teisė

Bendroji pozicija 2001/931/BUSP

4 Siekdama įgyvendinti Rezoliuciją 1373 (2001) Europos Sąjungos Taryba 2001 m. gruodžio 27 d. priėmė Bendrąją poziciją 2001/931/BUSP dėl konkrečių priemonių taikymo kovojant su terorizmu (OL L 344, 2001, p. 93; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 18 sk., 1 t., p. 217).

5 Šios bendrosios pozicijos 1 straipsnyje nurodyta:

„1. Ši bendroji pozicija pagal tolesnių straipsnių nuostatas taikoma priede išvardytiems su teroro aktais susijusiems asmenims, grupėms ir organizacijoms.

<…>

4. Priede pateiktas sąrašas yra sudaromas remiantis tikslia informacija ar atitinkamos bylos medžiaga, kurios rodo, kad kompetentinga institucija dėl atitinkamų asmenų, grupių ir organizacijų yra priėmusi sprendimą, nepaisant to, ar jis susijęs su pavedimu, remiantis rimtais ir patikimais įrodymais ar įkalčiais, pradėti tyrimus ar baudžiamąjį persekiojimą dėl teroristinio akto, pasikėsinimo padaryti, dalyvauti ar padėti darant tokią veiką, ar su tokių veiksmų pasmerkimu [nuteisimu už tokius veiksmus]. Į tą sąrašą gali būti įtraukiami asmenys, grupės ir organizacijos, kuriuos Jungtinių Tautų Saugumo Taryba yra nustačiusi kaip susijusius su terorizmu ir kuriems yra nusprendusi taikyti sankcijas.

Šioje straipsnio dalyje „kompetentinga institucija“ – tai teisminė institucija arba, jei teisminės institucijos neturi kompetencijos toje srityje, kuriai taikoma ši straipsnio dalis, lygiavertę kompetenciją šioje srityje turinti institucija.

<…>

6. Priede pateiktas asmenų ir organizacijų sąrašas yra reguliariai ir bent kartą kas šeši mėnesiai atnaujinamas siekiant užtikrinti, kad yra pagrindo palikti juos sąraše.“

Reglamentas (EB) Nr. 2580/2001

6 Manydama, kad norint Bendrijos lygiu įgyvendinti Bendrojoje pozicijoje 2001/931 nustatytas priemones reikalingas reglamentas, Taryba 2001 m. gruodžio 27 d. priėmė Reglamentą (EB) Nr. 2580/2001 dėl specialių ribojančių priemonių, taikomų tam tikriems asmenims ir subjektams siekiant kovoti su terorizmu (OL L 344, 2001, p. 70; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 18 sk., 1 t., p. 207).

7 Šio reglamento 2 straipsnyje numatyta:

„1. Išskyrus atvejus, kai leidžiama pagal 5 ir 6 straipsnius:

a) visos lėšos, kitas finansinis turtas ir ekonominiai ištekliai, priklausantys į šio straipsnio 3 dalyje nurodytą sąrašą įtrauktam fiziniam ar juridiniam asmeniui, grupei ar susivienijimui arba jų valdomi ar disponuojami, yra įšaldomi;

b) į šio straipsnio 3 dalyje nurodytą sąrašą įtrauktam fiziniam ar juridiniam asmeniui, grupei ar susivienijimui neleidžiama nei tiesiogiai, nei netiesiogiai naudotis arba savo naudai disponuoti jokiomis lėšomis, kitu finansiniu turtu ir ekonominiais ištekliais;

2. Išskyrus atvejus, kai leidžiama pagal 5 ir 6 straipsnius, į šio straipsnio 3 dalyje nurodytą sąrašą įtrauktam fiziniam ar juridiniam asmeniui, grupei ar susivienijimui arba jų naudai draudžiama teikti finansines paslaugas.

3. Taryba, veikdama vienbalsiai, nustato, peržiūri ir keičia asmenų, grupių ir susivienijimų, kuriems taikomas šis reglamentas, sąrašą vadovaudamasi Bendrosios pozicijos 2001/931/BUSP 1 straipsnio 4, 5 ir 6 dalyse išdėstytomis nuostatomis; į tą sąrašą įtraukiami:

i) fiziniai asmenys, kurie padaro arba kėsinasi padaryti bet kurį teroro aktą, jame dalyvauja arba padeda jį padaryti;

ii) juridiniai asmenys, grupės ar susivienijimai, kur[ie] padaro arba kėsinasi padaryti bet kurį teroro aktą, jame dalyvauja arba padeda jį padaryti;

iii) juridiniai asmenys, grupės ar susivienijimai, valdomi arba kontroliuojami vieno ar daugiau iš i ir ii punktuose nurodytų fizinių ar juridinių asmenų, grupių ar susivienijimų; arba

iv) fiziniai ir juridiniai asmenys, grupės ar susivienijimai, veikiantys vieno ar daugiau iš i ir ii punktuose nurodytų fizinių ar juridinių asmenų, grupių ar susivienijimų vardu arba nurodymu.“

Ginčo aplinkybės ir ginčijami aktai

8 2006 m. gegužės 29 d. Taryba priėmė Sprendimą 2006/379/EB, įgyvendinantį Reglamento Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalį ir panaikinantį Sprendimą 2005/930 (OL L 144, 2006, p. 21). Šiuo sprendimu Taryba įtraukė LTTE į Reglamento Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalyje numatytą sąrašą (toliau – ginčijamas sąrašas).

9 LTTE buvo palikta šiame sąraše Tarybos vėliau priimtais aktais, konkrečiai – ginčijamais aktais.

10 Šių aktų motyvų pareiškimuose Taryba LTTE apibūdino kaip teroristinę grupę ir paminėjo teroro aktus, kuriuos LTTE tariamai yra įvykdžiusi nuo 2005 m. Ji laikėsi nuomonės, kad „nors neseniai įvykęs LTTE karinis pralaimėjimas gerokai susilpnino šios organizacijos struktūrą, tikėtina, kad ji ketina toliau rengti teroristinius išpuolius Šri Lankoje“. Be to, Taryba paminėjo visų pirma du 2001 m. Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės sprendimus dėl LTTE uždraudimo ir lėšų įšaldymo (toliau kartu – Jungtinės Karalystės sprendimai) ir 1992 m. Indijos institucijų priimtą sprendimą dėl LTTE uždraudimo, kuris buvo patvirtintas 2004 m. (toliau – Indijos institucijų sprendimas). Dėl Jungtinės Karalystės sprendimų ir Indijos institucijų sprendimo konstatavusi (dėl pastarojo – tik Įgyvendinimo reglamento Nr. 790/2014 motyvuose), kad jie buvo nuolat peržiūrimi arba galėjo būti persvarstyti ar apskųsti, Taryba laikėsi nuomonės, kad šie sprendimai priimti kompetentingų institucijų, kaip jos suprantamos pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalį. Galiausiai Taryba konstatavo, kad minėti sprendimai tebegalioja, ir teigė, kad motyvai, kurias grindžiamas LTTE įtraukimas į ginčijamą sąrašą, tebeturi galią.

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

11 2011 m. balandžio 11 d. Bendrojo Teismo kanceliarijoje LTTE pateikė ieškinį dėl Įgyvendinimo reglamento Nr. 83/2011 panaikinimo tiek, kiek jis su ja susijęs; jis užregistruotas suteikus bylos numerį T-208/11.

12 2011 m. rugsėjo 28 d. Bendrojo Teismo kanceliarijoje LTTE pateikė, o 2011 m. spalio 19 d. patikslino ieškinį dėl Įgyvendinimo reglamento Nr. 687/2011 panaikinimo tiek, kiek jis su ja susijęs; jis užregistruotas suteikus bylos numerį T-508/11.

13 Kadangi vykstant procesui Taryba priėmė reglamentus Nr. 1375/2011, 542/2012, 1169/2012, 714/2013, 125/2014 ir 790/2014, kuriais panaikinami ir atitinkamai pakeičiami ankstesni įgyvendinimo reglamentai, LTTE kaskart tikslino pradinius reikalavimus taip, kad jos ieškiniu būtų siekiama ir pastarųjų reglamentų panaikinimo tiek, kiek jie su ja susiję.

14 Grįsdama savo reikalavimus LTTE rėmėsi iš esmės septyniais pagrindais, t. y. šešiais byloms T-208/11 ir T-508/11 bendrais pagrindais, o septintuoju – tik byloje T-508/11. Šeši abiem byloms bendri pagrindai grindžiami, pirma, Reglamento Nr. 2580/2001 netaikymu LTTE konfliktui su Šri Lankos vyriausybe, antra, klaidingu LTTE pripažinimu teroristine organizacija, kaip tai suprantama pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 3 dalį, trečia, kompetentingos institucijos sprendimo nebuvimu, ketvirta, Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 6 dalyje reikalaujamos peržiūros neatlikimu, penkta, pareigos motyvuoti pažeidimu ir, šešta, teisės į gynybą ir teisės į veiksmingą ieškovės teisminę apsaugą pažeidimu. Septintasis pagrindas, kuriuo remtasi tik byloje T-508/11, grindžiamas proporcingumo ir subsidiarumo principų pažeidimais.

15 Bendrasis Teismas atmetė pirmąjį pagrindą, bet pritarė ketvirtajam–šeštajam pagrindams ir iš dalies trečiajam pagrindui ir, tuo remdamasis, panaikino ginčijamus aktus tiek, kiek jie susiję su LTTE.

Šalių reikalavimai ir procesas Teisingumo Teisme

16 Taryba Teisingumo Teismo prašo:

– panaikinti skundžiamą sprendimą,

– priimti galutinį sprendimą dėl šiame apeliaciniame skunde keliamų klausimų ir atmesti LTTE pareikštus ieškinius,

– priteisti iš LTTE bylinėjimosi išlaidas, kurias Taryba patyrė pirmojoje instancijoje ir šiame apeliaciniame procese.

17 LTTE Teisingumo Teismo prašo:

– atmesti Tarybos pateiktą apeliacinį skundą,

– patvirtinti skundžiamą Bendrojo Teismo sprendimą ir

– priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas, susijusias su šiuo apeliaciniu skundu, taip pat patvirtinti skundžiamą sprendimą tiek, kiek jis susijęs su bylinėjimosi Bendrajame Teisme patirtų išlaidų priteisimu iš Tarybos.

18 Prancūzijos Respublika, Nyderlandų Karalystė, Jungtinė Karalystė ir Europos Komisija įstojo į bylą palaikyti Tarybos reikalavimų.

Dėl apeliacinio skundo

Dėl pirmojo pagrindo

Šalių argumentai

19 Nurodydama pirmąjį pagrindą Taryba, palaikoma Jungtinės Karalystės, kaltina Bendrąjį Teismą skundžiamo sprendimo 141 ir 146–148 punktuose nusprendus, kad ji ginčijamų aktų motyvų pareiškimuose privalėjo įrodyti, jog patikrino, ar Indijos teisės sistemoje užtikrinama teisė į gynybą ir į veiksmingą teisminę apsaugą, kurios būtų lygiavertės Europos Sąjungos lygmeniu užtikrintoms teisėms. Taryba pripažįsta, kad remdamasi, kaip šiuo atveju, trečiosios valstybės institucijos priimtu sprendimu privalo patikrinti, ar tokia apsauga užtikrinama, tačiau teigia, kad pagal Bendrąją poziciją 2001/931 ji neįpareigota nurodyti su šia patikra susijusių motyvų.

20 Anot Tarybos, net preziumuojant, kad ji privalo įrodyti, jog per trečiojoje valstybėje galiojančias procedūras taikomos garantijos dėl teisės į gynybą ir teisės į veiksmingą teisminę apsaugą, lygiavertės numatytosioms Sąjungos teisėje, ji negali būti kaltinama tuo, kad tai įrodė atsiliepime į ieškinį, o ne ginčijamų aktų motyvų pareiškimuose. Kadangi jos motyvų pareiškimuose pateiktą teiginį apie teisės į gynybą ir teisės į veiksmingą teisminę apsaugą paisymą arba nepaisymą trečioji valstybė gali vertinti kaip kišimąsi į jos vidaus reikalus, Bendrojo Teismo reikalaujamas pagrindimas užkirstų Tarybai kelią remtis trečiųjų valstybių sprendimais. Kitaip yra, kai Taryba savo nuomonę dėl atitinkamos trečiosios valstybės teisės sistemos gali išdėstyti Sąjungos teisminėms institucijoms pateiktose pastabose, kurioms taikomas tam tikras konfidencialumas.

21 LTTE ginčija šiuos argumentus.

Teisingumo Teismo vertinimas

22 Norint priimti sprendimą dėl šio pagrindo pirmiausia konstatuotina, kad skundžiamo sprendimo 125–136 punktuose Bendrasis Teismas teisingai aiškino sąvoką „kompetentinga institucija“, pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalį nurodydamas, kad ji neapsiriboja valstybių narių institucijomis ir iš esmės taip pat gali apimti trečiųjų valstybių institucijas.

23 Šį aiškinimą, kurio, beje, neginčijo šio apeliacinio proceso šalys, patvirtina, pirma, Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalies formuluotė, kuri „kompetentingų institucijų“ sąvokos neapriboja iki valstybių narių institucijų, ir, antra, tikslas, kurio siekta šia bendrąja pozicija, priimta siekiant įgyvendinti Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliuciją 1373(2001), kuria užsibrėžta visoms valstybėms sistemiškai ir glaudžiai bendradarbiaujant pasauliniu mastu suintensyvinti kovą su terorizmu.

24 Turint tai galvoje, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 139 punkte taip pat teisingai nusprendė, kad prieš remdamasi trečiosios valstybės institucijos sprendimu Taryba privalo patikrinti, ar šis sprendimas priimtas paisant teisės į gynybą ir teisės į veiksmingą teisminę apsaugą.

25 Teisingumo Teismas ne kartą yra nusprendęs, kad priimdama ribojamąsias priemones Taryba privalo paisyti pagrindinių teisių, kurios yra sudėtinė Sąjungos teisės sistemos dalis ir prie kurių priskiriama, be kita ko, teisė į tai, kad būtų paisoma teisės į gynybą ir teisės į veiksmingą teisminę gynybą (šiuo klausimu žr. 2013 m. liepos 18 d. Sprendimo *Komisija ir kt. / Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P ir C-595/10 P, EU:C:2013:518, 97 ir 98 punktus ir 2013 m. lapkričio 28 d. Sprendimo *Taryba / Manufacturing Support & Procurement Kala Naft*, C-348/12 P, EU:C:2013:776, 65 ir 66 punktus).

26 Atsižvelgiant į tai, būtinybė atlikti šio sprendimo 24 punkte aprašytą patikrinimą, kuriai šiame apeliaciniame procese Taryba aiškiai pritarė, kyla, be kita ko, iš tikslo, kurio siekiama Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalyje numatytu reikalavimu, pagal kurį pirminis asmens arba subjekto įtraukimas į ginčijamą sąrašą turi būti grindžiamas kompetentingos institucijos priimtu sprendimu. Šiuo reikalavimu siekiama apsaugoti atitinkamus asmenis arba subjektus užtikrinant, kad jų pirminis įtraukimas į šį sąrašą būtų pagrįstas pakankamai rimtomis faktinėmis aplinkybėmis (šiuo klausimu žr. 2012 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Al-Aqsa / Taryba* ir *Nyderlandai / Al-Aqsa*, C-539/10 P ir C-550/10 P, EU:C:2012:711, 68 punktą). Šis tikslas gali būti pasiektas tik jeigu trečiosios valstybės sprendimai, kuriais Taryba grindžia pirminį asmenų arba subjektų įtraukimą į minėtą sąrašą, priimti paisant teisės į gynybą ir teisės į veiksmingą teisminę apsaugą.

27 Beje, šią išvadą patvirtina ir 2007 m. birželio 28 d. Tarybos dokumento 10826/1/07 REV 1 II priede pateikto dokumento „Working methods of the Working Party on implementation of Common Position 2001/931 on the application of specific measures to combat terrorism“ (Darbo grupės dėl Bendrosios pozicijos 2001/931 dėl konkrečių priemonių kovoje su terorizmu taikymo įgyvendinimo darbo metodai) 4 punktas, iš kurio matyti, kad tuo atveju, kai Taryba remiasi trečiosios valstybės pasiūlymu, siekdama pagrįsti asmens arba subjekto įtraukimą į ginčijamą sąrašą, ji turi patikrinti, ar šiame pasiūlyme paisoma žmogaus teisių, visų pirma teisės į veiksmingą teisinės gynybos priemonę ir teisės į teisingą bylos nagrinėjimą.

28 Dėl to, kiek Taryba ginčija, kad ginčijamų aktų motyvų pareiškimuose privalo patvirtinti, kad patikrino, ar Indijos institucijų sprendimas priimtas paisant teisės į gynybą ir teisės į veiksmingą teisminę apsaugą, primintina, kad Bendrojo Teismo vertinimui, ar motyvai yra pakankami, taikoma Teisingumo Teismo kontrolė nagrinėjant apeliacinį skundą (2013 m. liepos 18 d. Sprendimo *Komisija ir kt. / Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P ir C-595/10 P, EU:C:2013:518, 140 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

29 Pareiga nurodyti asmeniui jo nenaudai priimto akto motyvus, kuri kyla iš teisės į gynybą paisymo principo, siekiama suteikti suinteresuotajam asmeniui pakankamai informacijos, iš kurios būtų aišku, ar aktas yra pagrįstas, o galbūt turi trūkumų, leidžiančių ginčyti jo galiojimą Sąjungos teisme ir šiam

teismui vykdyti šio akto teisėtumo kontrolę (2016 m. vasario 18 d. Sprendimo *Taryba / Bank Mellat*, C-176/13 P, EU:C:2016:96, 74 punktas ir 2016 m. balandžio 21 d. Sprendimo *Taryba / Bank Saderat Iran*, C-200/13 P, EU:C:2016:284, 70 punktas).

30 Tokio akto motyvuose bet kuriuo atveju turi būti išdėstytos faktinės aplinkybės ir teisiniai argumentai, turintys esminę reikšmę šio akto sistemai (šiuo klausimu žr. 2007 m. sausio 11 d. Sprendimo *Technische Glaswerke Ilmenau / Komisija*, C-404/04 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2007:6, 30 punktą; 2008 m. liepos 1 d. Sprendimo *Chronopost ir La Poste /UFEX ir kt.* C-341/06 P ir C-342/06 P, EU:C:2008:375, 96 punktą ir 2008 m. liepos 10 d. Sprendimo *Bertelsmann und Sony Corporation of America / Impala*, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 169 punktą).

31 Atsižvelgiant į šio sprendimo 26 punkte nurodytą tikslą, kurio siekiama reikalavimu, pagal kurį pirminis asmens arba subjekto įtraukimas į ginčijamą sąrašą turi būti grindžiamas kompetentingos institucijos priimtu sprendimu, laikytina, kad tuomet, kai Taryba tokį įtraukimą grindžia trečiosios valstybės sprendimu, garantija, kad šis sprendimas buvo priimtas paisant teisės į gynybą ir teisės į veiksmingą teisminę apsaugą, turi esminę reikšmę minėto įtraukimo ir paskesnių sprendimų dėl lėšų įšaldymo sistemai. Tai reiškia, kad Taryba privalo šių sprendimų motyvų pareiškimuose nurodyti informaciją, leidžiančią manyti, kad ji patikrino, ar paisyta šių teisių.

32 Šios išvados nepaneigia ir šio sprendimo 20 punkte pateikti Tarybos argumentai.

33 Pareigos motyvuoti tikslas – leisti suinteresuotajam asmeniui susipažinus su visa informacija nuspręsti, ar tikslinga kreiptis į kompetentingą teismą (šiuo klausimu žr. 2013 m. birželio 4 d. Sprendimo *ZZ*, C-300/11, EU:C:2013:363, 53 punktą ir 2013 m. liepos 18 d. Sprendimo *Komisija ir kt. / Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P ir C-595/10 P, EU:C:2013:518, 100 punktą). Tam pakanka, kad Taryba sprendimo dėl lėšų įšaldymo motyvų pareiškime glaustai nurodytų priežastis, dėl kurių mano, kad trečiosios valstybės sprendimas, kuriuo ji ketina remtis, buvo priimtas paisant teisės į gynybą ir teisės į veiksmingą teisminę apsaugą.

34 Kadangi Taryba gali remtis tik tokiu trečiosios valstybės sprendimu, kuriame paisoma teisės į gynybą ir teisės į veiksmingą teisminę apsaugą, tokie motyvai, kaip aprašyti pirmesniame punkte, negali reikšti kišimosi į atitinkamos trečiosios valstybės vidaus reikalus.

35 Be to, atsižvelgiant į šio sprendimo 33 punkte nurodytą jurisprudenciją, taip pat negalima pritarti Tarybos argumentui, kad jai turi būti leidžiama nuomonę dėl atitinkamos trečiosios valstybės narės teisės sistemos išdėstyti ne sprendimų dėl lėšų įšaldymo motyvų pareiškimuose, o Sąjungos teisminėje institucijoje pateikiamose pastabose.

36 Šiuo atveju, kaip Bendrasis Teismas nurodė skundžiamo sprendimo 141 ir 145 punktuose, įgyvendinimo reglamentų Nr. 83/2011, 687/2011, 1375/2011, 542/2012, 1169/2012, 714/2013 ir 125/2014 motyvų pareiškimuose tik konstatuota, kad Indijos vyriausybė 1992 m. uždraudė LTTE, remdamasi 1967 m. *Unlawful Activities Act* (1967 m. Įstatymas dėl neteisėtos veiklos), paskui šią organizaciją įtraukė į teroristinių organizacijų sąrašą, pateiktą 2004 m. *Unlawful Activities Prevention (Amendment) Act* (2004 m. Įstatymas dėl neteisėtos veiklos prevencijos (pakeitimas)) priede. Įgyvendinimo reglamento Nr. 790/2014 motyvų pareiškime šis teiginys tik papildytas nurodžius, kad 1967 m. Įstatymo dėl neteisėtos veiklos 36 ir 37 straipsniuose įtvirtintos nuostatos dėl Indijos sudaryto asmenų ir subjektų, kuriems taikomos ribojamosios priemonės, sąrašo apskundimo ir peržiūros, kad sprendimą dėl LTTE, kaip neteisėtos organizacijos, uždraudimo periodiškai peržiūri Indijos vidaus reikalų ministerija, kad paskutinė peržiūra atlikta 2012 m. gegužės 14 d. ir kad pagal 1967 m. Įstatymą dėl neteisėtos veiklos įsteigtam teismui atlikus peržiūrą Indijos vidaus reikalų ministras 2012 m. gruodžio 11 d. patvirtino LTTE priskyrimą prie subjektų, susijusių su teroro aktais.

37 Nei įgyvendinimo reglamentuose Nr. 83/2011, 687/2011, 1375/2011, 542/2012, 1169/2012, 714/2013 ar 125/2014, nei Įgyvendinimo reglamente Nr. 790/2014 nėra nė menkiausio atspirties taško, leidžiančio manyti, kad Taryba patikrino, ar Indijos institucijų sprendimas buvo priimtas paisant teisės į gynybą ir teisės į veiksmingą teisminę apsaugą. Taigi iš šių reglamentų motyvų neaišku, ar Taryba įvykdė jai šiuo klausimu tenkančią pareigą atlikti patikrinimą.

38 Tai reiškia, kad Bendrasis Teismas, be kita ko, skundžiamo sprendimo 142, 146, 147 ir 149 punktuose teisingai manė, kad ginčijami aktai motyvuoti nepakankamai.

39 Vadinasi, pirmasis apeliacinio skundo pagrindas turi būti atmestas.

Dėl antrojo pagrindo

Šalių argumentai

40 Nurodydama antrąjį pagrindą, skirtą skundžiamo sprendimo 173, 175, 186–189, 198, 202–204, 212, 213 ir 225 punktams, Taryba teigia, kad, pirma, šis sprendimas grindžiamas klaidinga prielaida, jog Taryba turi reguliariai pateikti naujus motyvus, siekdama palikti LTTE ginčijamame sąraše. Kadangi nebuvo panaikinti arba atšaukti nacionaliniai sprendimai, pateisinę pirminį LTTE įtraukimą į šį sąrašą, ir nėra kitų aspektų, liudijančių šio subjekto išbraukimą iš minėto sąrašo, Taryba mano, kad turėjo teisę palikti LTTE ginčijamame sąraše, remdamasi vien nacionaliniais sprendimais, pateisinusiais pirminį šio subjekto įtraukimą į šį sąrašą.

41 Pirma, Taryba tvirtina, kad Bendrasis Teismas neteisingai neleido periodinės peržiūros tikslais naudotis informacija iš viešų šaltinių. Tarybos manymu, šiuo tikslu ji turi turėti galimybę remtis kitais duomenimis nei nacionaliniai sprendimai, nes dažnai po pirminio asmens ar subjekto įtraukimo į ginčijamą sąrašą nebūna priimta jokio nacionalinio sprendimo. Anot jos, Bendrojo Teismo argumentai prieštarauja Bendrąja pozicija 2001/931 siekiamam tikslui kovoti su terorizmu.

42 Komisija ir apeliaciniame procese Teisingumo Teisme dalyvaujančios valstybės narės pritaria Tarybos argumentui ir, be kita ko, pabrėžia, kad Bendrojoje pozicijoje 2001/931 skiriamas pirminis subjekto įtraukimas į ginčijamą sąrašą, numatytas jos 1 straipsnio 4 dalyje, ir paskesni atnaujinimai, numatyti jos 1 straipsnio 6 dalyje.

43 LTTE savo ruožtu teigia, jog Bendrasis Teismas teisingai pripažino, kad, jeigu Taryba nusprendė pateikti naujų motyvų, siekdama ją palikti ginčijamame sąraše, šie motyvai turi būti kilę iš nacionalinių sprendimų, kaip tai suprantama pagal Bendrosios pozicijos 1 straipsnio 4 dalį, o ne iš spaudos ar interneto. Tarybos teiginys, kad ji gali naudoti viešą informaciją, siekdama motyvuoti įtraukimą į ginčijamą sąrašą, prieštarauja dviejų pakopų sistemai, sukurtai Bendrąja pozicija 2001/931 ir 2012 m. lapkričio 15 d. Sprendimu *Al-Aqsa / Taryba* ir *Nyderlandai / Al-Aqsa* (C-539/10 P ir C-550/10 P, EU:C:2012:711).

Teisingumo Teismo vertinimas

44 Antrajame Tarybos apeliacinio skundo pagrinde kalbama apie sąlygas, kuriomis Taryba, atlikdama asmens arba subjekto įtraukimo į ginčijamą sąrašą peržiūrą, kurią jai priklauso atlikti pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 6 dalį, gali palikti šį asmenį ar subjektą minėtame sąraše. Kad šias sąlygas būtų galima nustatyti, reikia išaiškinti Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 6 dalį, visų pirma atsižvelgiant į jos sąveiką su šios bendrosios pozicijos 1 straipsnio 4 dalimi, kurioje reglamentuojamos atitinkamo asmens arba subjekto pirminio įtraukimo į minėtą sąrašą sąlygos.

45 Dėl pirminių sprendimų įšaldyti lėšas Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalyje daroma nuoroda į nacionalinės institucijos priimtą sprendimą ir reikalaujama, kad būtų tiksli informacija ar bylos medžiaga, rodanti, kad toks sprendimas buvo priimtas. Šiuo reikalavimu siekiama užtikrinti, kad tuomet, kai Sąjunga neturi priemonių, leidžiančių jai pačiai atlikti tyrimus dėl asmens arba subjekto dalyvavimo vykdant teroro aktus, Tarybos sprendimas dėl tokio asmens ar subjekto pirminio įtraukimo į ginčijamą sąrašą turi būti priimamas remiantis pakankamu faktiniu pagrindu, leidžiančiu jai konstatuoti, kad kyla pavojus, jog, nepriėmus atsakomųjų priemonių, atitinkamas asmuo ar subjektas ir toliau dalyvaus teroristinėje veikloje (šiuo klausimu žr. 2012 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Al-Aqsa / Taryba* ir *Nyderlandai / Al-Aqsa*, C-539/10 P ir C-550/10 P, EU:C:2012:711, 69, 79 ir 81 punktus).

46 Vis dėlto, kiek tai susiję su paskesniais sprendimais įšaldyti lėšas, iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad, nagrinėjant asmens arba subjekto palikimo ginčijamame sąraše klausimą, svarbu tai, ar nuo šio asmens ar subjekto įtraukimo į minėtą sąrašą arba ankstesnės peržiūros faktinė padėtis pasikeitė taip, kad nebegalima daryti tos pačios išvados dėl atitinkamo asmens ar subjekto dalyvavimo teroristinėje veikloje (2012 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Al-Aqsa / Taryba* ir *Nyderlandai / Al-Aqsa*, C-539/10 P ir C-550/10 P, EU:C:2012:711, 82 punktas).

47 Šiuo atveju Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 173 ir 202 punktuose laikėsi nuomonės, kad ginčijamų aktų motyvų pareiškimuose pateiktas teroro aktų, kuriuos LTTE tariamai yra įvykdžiusi nuo 2005 m., sąrašas turi lemiamos reikšmės Tarybos sprendimui toliau laikyti įšaldytas LTTE lėšas. Skundžiamo sprendimo 187 ir 204 punktuose Bendrasis Teismas nusprendė, kad nuoroda į kiekvieną naują teroro aktą, kurį Taryba įtraukia į motyvus atlikdama peržiūrą pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 6 punktą, turi būti patikrinta ir dėl jos kompetentinga institucija turi būti priėmusi nacionalinį sprendimą. Be kita ko, skundžiamo sprendimo 186 ir 207 punktuose konstatavęs, kad kaltinimus dėl teroro aktų, kuriuos LTTE tariamai yra įvykdžiusi nuo 2005 m., Taryba grindė ne tokiais sprendimais, o jos pačios spaudoje ir internete rasta informacija, Bendrasis Teismas panaikino ginčijamus aktus.

– *Dėl antrojo pagrindo pirmos dalies*

48 Antrojo pagrindo pirmoje dalyje Taryba tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes laikėsi nuomonės, jog Taryba turėjo reguliariai pateikti naujų motyvų, norėdama palikti LTTE ginčijamame sąraše, ir, kadangi nebuvo duomenų, dėl kurių šį subjektą būtų buvę galima išbraukti iš to sąrašo, negalėjo jo palikti minėtame sąraše, remdamasi vien nacionaliniais sprendimais, pateisinusiais pirminį įtraukimą į sąrašą.

49 Išnagrinėjus pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą matyti, kad Bendrasis Teismas teisingai konstatavo, jog ginčijami aktai nepakankamai motyvuoti, kiek tai susiję su garantija, kad Indijos institucijų sprendimai buvo priimti paisant teisės į gynybą ir teisės į veiksmingą teisminę apsaugą. Todėl antrojo pagrindo pirma dalis nepagrįsta, kiek tai susiję su Indijos institucijų sprendimu.

50 Tiek, kiek antrojo pagrindo pirmoji dalis susijusi su Jungtinės Karalystės sprendimais, konstatuotina, kad, kaip matyti, be kita ko, iš skundžiamo sprendimo 196 punkto, Bendrasis Teismas bent jau implicitiškai preziumavo, kad patys šie sprendimai nebuvo pakankamas pagrindas palikti LTTE ginčijame sąraše.

51 Šiuo klausimu primintina, kad iš šio sprendimo 46 punkte nurodytos jurisprudencijos matyti, jog atlikdama peržiūrą pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 6 dalį Taryba gali palikti atitinkamą asmenį ar subjektą ginčijamame sąraše, jeigu prieina prie išvados, kad tebeegzistuoja pavojus, jog jie dalyvaus teroristinėje veikloje, kuri pateisino pirminį jų įtraukimą į šį sąrašą. Taigi asmens ar subjekto palikimas ginčijame sąraše iš esmės reiškia pirminio įtraukimo pratęsimą.

52 Vertinant, ar tebeegzistuoja pavojus, kad atitinkamas asmuo ar subjektas dalyvaus teroristinėje veikloje, reikia tinkamai atsižvelgti į vėlesnę nacionalinio sprendimo, kuriuo buvo pagrįstas šio asmens ar subjekto pirminis įtraukimas į ginčijamą sprendimą, baigtį, visų pirma į tai, ar šis nacionalinis sprendimas buvo panaikintas arba atšauktas dėl naujų aplinkybių ar aspektų arba dėl pasikeitusio kompetentingos nacionalinės institucijos vertinimo.

53 Taigi šiuo atveju kyla klausimas, ar to, kad nacionalinis sprendimas, kuriuo buvo pagrįstas pirminis įtraukimas į ginčijamą sąrašą, tebegalioja, savaime pakanka, kad atitinkamą asmenį ar subjektą būtų galima palikti tame sąraše.

54 Jeigu atsižvelgiant į praėjusį laiką ir dėl pasikeitusių konkretaus atvejo aplinkybių vien tai, kad nacionalinis sprendimas, kuriuo buvo grindžiamas pirminis įtraukimas, tebegalioja, nebeleidžia daryti išvados, kad tebeegzistuoja pavojus, jog atitinkamas asmuo ar subjektas dalyvaus teroristinėje veikloje, Taryba privalo pagrįsti tokio asmens ar subjekto palikimą minėtame sąraše, pateikdama naują situacijos įvertinimą, kuriame atsižvelgiama į naujausius faktus, patvirtinančius, kad minėtas pavojus tebeegzistuoja (pagal analogiją žr. 2013 m. liepos 18 d. Sprendimo *Komisija ir kt. / Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P ir C-595/10 P, EU:C:2013:518, 156 punktą).

55 Šiuo atveju nuo Jungtinės Karalystės sprendimų, kuriais buvo pagrįstas pirminis LTTE įtraukimas į ginčijamą sąrašą, priėmimo 2001 m. ir jos įtraukimo į šį sąrašą 2006 m. iki ginčijamų aktų priėmimo 2011–2014 m. praėjo reikšmingas laiko tarpas. Be to, kaip Taryba nurodė ginčijamų aktų motyvų pareiškimuose, LTTE patyrė karinį pralaimėjimą, apie kurį Šri Lankos vyriausybė paskelbė 2009 m. gegužės mėn., gerokai susilpninusį šią organizaciją. Todėl Taryba privalėjo LTTE palikimą šiame sąraše pagrįsti naujausiais duomenimis, kurie patvirtintų tebeegzistuojantį pavojų, kad LTTE dalyvaus teroristinėje veikloje. Taigi Bendrasis Teismas, priešingai, nei tvirtina Taryba, nepadarė teisės klaidos, kai bent jau implicitiškai preziumavo, kad patys Jungtinės Karalystės sprendimai nebuvo pakankamas pagrindas, kuriuo buvo galima grįsti ginčijamus aktus.

56 Vadinasi, reikia atmesti antrojo apeliacinio skundo pagrindo pirmą dalį.

– Dėl antrojo pagrindo antros dalies

57 Kiek tai susiję su antrojo apeliacinio skundo pagrindo antra dalimi, Taryba teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai, be kita ko, skundžiamo sprendimo 187–189, 202–204 ir 225 punktuose nusprendė, kad Taryba, norėdama palikti asmenį ar subjektą ginčijamame sąraše, turėjo remtis tik kompetentingų nacionalinių institucijų sprendimuose pateiktais duomenimis ir kad šiuo atveju pasirėmusi iš spaudos ir interneto gauta informacija ji pažeidė tiek Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnį, tiek savo pareigą motyvuoti.

58 Pirma, dėl Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio pirmiausia pažymėtina, kad šiame straipsnyje skiriamas pirminis asmens ar subjekto įtraukimas į ginčijamą sąrašą, kaip numatyta jo 4 dalyje, ir į sąrašą jau įtraukto asmens ar subjekto palikimas jame, kaip numatyta jo 6 dalyje.

59 Remiantis Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalimi, pirminio asmens ar subjekto įtraukimo į ginčijamą sąrašą prielaida – kompetentingos institucijos priimtas nacionalinis sprendimas arba Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos sprendimas dėl sankcijų skyrimo.

60 Vis dėlto tokia sąlyga nenumatyta šios bendrosios pozicijos 1 straipsnio 6 dalyje, pagal kurią „priede pateiktas asmenų ir organizacijų sąrašas yra reguliariai ir bent kartą kas šeši mėnesiai atnaujinamas siekiant užtikrinti, kad yra pagrindo palikti juos sąraše“.

61 Tokį diferencijavimą galima paaiškinti tuo, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 51 punkte, asmens ar subjekto palikimas ginčijame sąraše iš esmės reiškia pirminio įtraukimo pratęsimą ir suponuoja tebeegzistuojantį pavojų, kad atitinkamas asmuo ar subjektas dalyvaus teroristinėje veikloje, kurį Taryba jau iš pradžių buvo konstatavusi, remdamasi nacionaliniu sprendimu, kuriuo buvo pagrįstas pirminis įtraukimas.

62 Taigi pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 6 dalį reikalaujama, kad Taryba bent kartą per pusmetį atliktų „atnaujinimą“, siekdama užtikrinti, kad, remiantis kompetentingos institucijos priimtu nacionaliniu sprendimu, yra pagrindo šiame sąraše „palikti“ į jį jau įtrauktą asmenį ar subjektą, tačiau nereikalaujama, kad dėl bet kokio naujo aspekto, kuriuo Taryba remiasi norėdama pagrįsti atitinkamo asmens ar subjekto palikimą ginčijamame sąraše, kompetentinga institucija būtų priėmusi nacionalinį sprendimą po to, kai buvo priimtas sprendimas, kuriuo buvo grindžiamas pirminis įtraukimas. Nustatydamas tokį reikalavimą Bendrasis Teismas sąlygą dėl tokio sprendimo egzistavimo, kuri Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalyje keliama tik pirminiam asmens ar subjekto įtraukimui į minėtą sąrašą, pritaikė peržiūrai, kurią Tarybai priklauso atlikti pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalį. Taip Bendrasis Teismas neatsižvelgė į skirtumą tarp sprendimo dėl asmens ar subjekto pirminio įtraukimo į ginčijamą sąrašą ir paskesnio sprendimo dėl asmens ar subjekto palikimo tame sąraše.

63 Toliau konstatuotina, kad Bendrojo Teismo pasirinktas Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio aiškinimas paremtas – bent jau implicitiškai – prielaida, kad kompetentingos nacionalinės institucijos reguliariai priima sprendimus, kuriais gali būti grindžiamos peržiūros, Tarybai priklausančios atlikti pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 6 dalį, arba kad Taryba turi galimybę prireikus paprašyti šių institucijų tokius sprendimus priimti.

64 Vis dėlto pagrindo tokiai prielaidai Sąjungos teisėje nėra.

65 Šiuo klausimu reikia patikslinti, kad, pirma, skundžiamo sprendimo 210 ir 211 punktuose Bendrojo Teismo nurodyta aplinkybė, jog valstybės narės praneša Tarybai apie jų kompetentingų institucijų priimtus sprendimus ir jai juos perduoda, nereiškia, kad šios institucijos privalo reguliariai ar bent jau prireikus priimti sprendimus, kuriais galėtų būti grindžiamos šios peržiūros.

66 Antra, priešingai, nei Bendrasis Teismas nusprendė skundžiamo sprendimo 213 punkte, kadangi Bendrąja pozicija 2001/931 įvestame ribojamųjų priemonių sistemos reguliavime nėra jokio specialaus pagrindo, ESS 4 straipsnio 3 dalyje įtvirtintas lojalaus bendradarbiavimo principas nesuteikia Tarybai teisės įpareigoti valstybių narių kompetentingas institucijas prireikus priimti nacionalinius sprendimus, kuriais galėtų būti grindžiamos peržiūros, priklausančios Tarybai atlikti pagal šios bendrosios pozicijos 1 straipsnio 6 dalį.

67 Atvirkščiai, pažymėtina, kad ši sistema nenumato mechanizmo, kuris leistų Tarybai prireikus disponuoti nacionaliniais sprendimais, priimtais po pirminio atitinkamo asmens ar subjekto įtraukimo į ginčijamą sąrašą, kad būtų galima atlikti peržiūras, kurias jai priklauso atlikti pagal minėtos bendrosios pozicijos 1 straipsnio 6 dalį ir per kurias ji privalo patikrinti, ar tebeegzistuoja pavojus, kad tas asmuo ar subjektas dalyvaus teroristinėje veikloje. Nesant tokio mechanizmo, negali būti laikoma, kad pagal šią sistemą iš Tarybos reikalaujama atlikti peržiūras tik remiantis tokiais nacionaliniais sprendimais, antraip būtų netinkamai suvaržomos Tarybos šiuo tikslu turimos priemonės.

68 Galiausiai konstatuotina, kad, priešingai, nei Bendrasis Teismas manė, be kita ko, skundžiamo sprendimo 187 ir 210 punktuose, jo pateikto Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio aiškinimo nepateisina ir būtinybė apsaugoti atitinkamus asmenis ar subjektus.

69 Šiuo klausimu pažymėtina, kad, kiek tai susiję su pirminiu įtraukimu į ginčijamą sąrašą, atitinkamas asmuo ar subjektas yra apsaugotas, be kita ko, tuo, kad turi galimybę nacionaliniuose teismuose ginčyti nacionalinius sprendimus, kuriais buvo pagrįstas šis įtraukimas, o Sąjungos teismuose – patį įtraukimo faktą.

70 Kalbant apie paskesnius sprendimus dėl lėšų įšaldymo, pasakytina, kad atitinkamas asmuo ar subjektas apsaugotas, be kita ko, dėl to, kad turi galimybę kreiptis į Sąjungos teismą. Jis visų pirma turi patikrinti, ar paisyta SESV 296 straipsnyje numatytos pareigos motyvuoti, taigi, ar nurodyti motyvai yra pakankamai tikslūs ir konkretūs, taip pat, ar šie motyvai pagrįsti (pagal analogiją žr. 2013 m. liepos 18 d. Sprendimo *Komisija ir kt. / Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P ir C-595/10 P, EU:C:2013:518, 118 ir 119 punktus ir 2013 m. lapkričio 28 d. Sprendimo *Taryba / Fulmen ir Mahmoudian*, C-280/12 P, EU:C:2013:775, 64 punktą).

71 Atsižvelgiant į tai, reikia patikslinti, kad atitinkamas asmuo ar subjektas, pareikšdami ieškinį dėl jų palikimo ginčijamame sąraše, gali ginčyti visus duomenis, kuriais Taryba remiasi siekdama įrodyti tebeegzistuojantį pavojų, kad jie gali dalyvauti teroristinėje veikloje, neatsižvelgiant į tai, ar šie duomenys gauti iš kompetentingos institucijos priimto nacionalinio sprendimo, ar kito šaltinio. Kilus ginčui, Taryba turi patvirtinti ginčijamų faktų pagrįstumą, o Sąjungos teismas – patikrinti jų turinio teisingumą (pagal analogiją žr. 2013 m. liepos 18 d. Sprendimo *Komisija ir kt. / Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P ir C-595/10 P, EU:C:2013:518, 121 ir 124 punktus ir 2013 m. lapkričio 28 d. Sprendimo *Taryba / Fulmen ir Mahmoudian*, C-280/12 P, EU:C:2013:775, 66 ir 69 punktus).

72 Vadinasi, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad Taryba pažeidė Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnį, nes ginčijamų aktų motyvų pareiškimuose rėmėsi ne iš kompetentingų institucijų nacionalinių sprendimų, o iš kitų šaltinių gautais duomenimis.

73 Antra, dėl Bendrojo Teismo konstatuoto pareigos motyvuoti pažeidimo visų pirma iš skundžiamo sprendimo 225 punkto matyti, kad Bendrasis Teismas rėmėsi tik tuo, kad ginčijamų aktų motyvų pareiškimuose pateiktuose teroro aktų, kuriuos LTTE tariamai yra įvykdžiusi nuo 2005 m., sąrašuose nebuvo nuorodos į kompetentingų institucijų priimtus nacionalinius sprendimus. Taigi Bendrojo Teismo konstatuota išvada, kad buvo pažeista pareiga motyvuoti, yra tiesioginė pasekmė, kylanti iš konstatuotos išvados, kad buvo pažeistas Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnis, o ši išvada buvo pripažinta teisiškai klaidinga.

74 Tai reiškia, kad teisės klaida, kurią Bendrasis Teismas padarė aiškindamas šį 1 straipsnį, lemia, kad ir jo išvada dėl Tarybos pažeistos pareigos motyvuoti taip pat yra teisiškai klaidinga.

75 Vis dėlto primintina, kad tuo atveju, kai Bendrojo Teismo sprendimo motyvai rodo esant Sąjungos teisės pažeidimą, tačiau jo rezoliucinė dalis atrodo pagrįsta dėl kitų teisinių motyvų, toks pažeidimas nelemia šio sprendimo panaikinimo, bet reikia pakeisti jo motyvus (šiuo klausimu žr. 2013 m. liepos 18 d. Sprendimo *Komisija ir kt. / Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P ir C-595/10 P, EU:C:2013:518, 150 punktą ir 2015 m. kovo 5 d. Sprendimo *Komisija ir kt. / Versalis ir kt.*, C-93/13 P ir C-123/13 P, EU:C:2015:150, 102 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

76 Taip yra šioje byloje.

77 Kaip Bendrasis Teismas teigė skundžiamo sprendimo 167 punkte, Taryba ginčijamų aktų motyvų pareiškimuose nurodo LTTE karinį pralaimėjimą, apie kurį Šri Lankos vyriausybė paskelbė 2009 m. gegužės mėn., ir mano, kad „nors [šis] karinis pralaimėjimas gerokai susilpnino [LTTE] struktūrą, tikėtina, kad ji ketina toliau rengti teroristinius išpuolius Šri Lankoje“.

78 Kalbant apie duomenis, kuriais Taryba grindė šį vertinimą, pasakytina, kad vienintelis aspektas, kurį Bendrasis Teismas nurodė skundžiamame sprendime, yra ginčijamų aktų motyvų pareiškimuose pateiktas teroro aktų, kuriuos LTTE tariamai yra įvykdžiusi nuo 2005 m., sąrašas. Kaip matyti iš šio

sprendimo 168 punkto, šis sąrašas, remiantis ginčijamais reglamentais, apima laikotarpį iki 2009 m. balandžio mėn. arba 2010 m. birželio mėn. Iš Teisingumo Teismui pateiktos medžiagos šiuo klausimu matyti, kad pirmojo ir antrojo ginčijamų įgyvendinimo reglamentų, t. y. įgyvendinimo reglamentų Nr. 83/2011 ir 687/2011 (toliau kartu – pirmasis ir antrasis ginčijami įgyvendinimo reglamentai), motyvų pareiškimuose paminėti trys teroro aktai, kuriuos LTTE tariamai įvykdė nuo 2010 m. balandžio 27 d. iki birželio 12 d., taigi po karinio pralaimėjimo 2009 m. gegužės mėn., tačiau Taryba ginčijamų aktų motyvus vėliau pakeitė taip, kad trečiojo–aštuntojo įgyvendinimo reglamentų, t. y. įgyvendinimo reglamentų Nr. 1375/2011, 542/2012, 1169/2012, 714/2013, 125/2014 ir 790/2014 (toliau kartu – trečiasis–aštuntasis ginčijami įgyvendinimo reglamentai), pareiškimų motyvuose išbraukė nuorodą į šiuos tris aktus. Trečiojo–aštuntojo ginčijamų įgyvendinimo reglamentų motyvų pareiškimuose nurodyta, kad paskutinis teroristinis aktas įvykdytas 2009 m. balandžio 12 d., taigi iki šio karinio pralaimėjimo. Į Bendrojo Teismo užduotus klausimus raštu pateiktame atsakyme Taryba paaiškino, kad šis pakeitimas yra ginčijamų aktų motyvų pareiškimų „atnaujinimas“ gavus naujos informacijos.

79 Taigi, nesant kitų reikšmingų duomenų, trečiojo–aštuntojo ginčijamų įgyvendinimo reglamentų motyvų pareiškimuose nenurodyta jokio aspekto, galinčio pagrįsti Tarybos vertinimą, kad, nepaisant karinio pralaimėjimo, tikėtina, kad LTTE ketina toliau rengti teroristinius išpuolius Šri Lankoje. Atsižvelgiant į tai, kad šis karinis pralaimėjimas yra svarbus aplinkybių pasikeitimas, galintis sukelti abejonių dėl pavojaus, kad LTTE dalyvaus teroristinėje veikloje, tolesnio egzistavimo, Taryba turėjo paminėti aspektus, kurie galėtų pagrįsti šį vertinimą minėtuose motyvų pareiškimuose. Vadinasi, trečiasis–aštuntasis ginčijami įgyvendinimo reglamentai nepakankamai motyvuoti ir šis trūkumas lemia jų panaikinimą.

80 Dėl pirmojo ir antrojo ginčijamų įgyvendinimo reglamentų konstatuotina, kad Taryba juos panaikino ir pakeitė paskesniais ginčijamais įgyvendinimo reglamentais ir kartu atnaujino motyvų pareiškimuose išdėstytus motyvus dėl to, kad gavo naujos informacijos. Dėl šio atnaujinimo buvo išbraukta nuoroda į tris teroro aktus, kuriuos tariamai įvykdė LTTE nuo 2010 m. balandžio 27 d. iki birželio 12 d., taigi po šio subjekto karinio pralaimėjimo. Beje, Taryba šiame apeliaciniame procese nieko nepažymėjo dėl nuorodos į šiuos tris tariamus teroro aktus, nors Teisingumo Teismas uždavė klausimą dėl to, ar ginčijami aktai pakankamai motyvuoti, kiek tai susiję su tikimybe, kad LTTE, nepaisant karinio pralaimėjimo 2009 m. gegužės mėn., ketina toliau rengti teroristinius išpuolius Šri Lankoje. Vadinasi, akivaizdu, kad remiantis nuoroda į minėtus tris teroro aktus bet kuriuo atveju negalima daryti išvados, kad pirmojo ir antrojo ginčijamų įgyvendinimo reglamentų motyvai pagrįsti.

81 Šiomis aplinkybėmis skundžiamo sprendimo rezoliucinė dalis laikytina pagrįsta, kiek tai susiję su visais ginčijamais aktais. Todėl reikia atmesti antrojo apeliacinio skundo pagrindo antrą dalį.

Dėl trečiojo pagrindo

Šalių argumentai

82 Nurodydama trečiąjį pagrindą Taryba, palaikoma Jungtinės Karalystės ir Komisijos, teigia, kad skundžiamo sprendimo 177 ir 205–208 punktuose Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes nepripažino, kad 2001 m. Jungtinės Karalystės sprendimas uždrausti LTTE nebuvo pakankamas pagrindas palikti LTTE ginčijamame sąraše. Anot Tarybos, Bendrasis Teismas klaidingai manė, kad ginčijamų aktų motyvų pareiškimuose nenurodžius aspektų, pagrindusių šį sprendimą, kyla kliūtis Tarybai juo remtis. Priešingai, nei manė Bendrasis Teismas, jam nereikėjo žinoti motyvų, kuriais buvo pagrįstas minėtas sprendimas, nes jiems netaikoma Sąjungos teismų kontrolė.

83 LTTE ginčija šiuos argumentus.

Teisingumo Teismo vertinimas

84 Konstatuotina, kad tiek, kiek trečiasis apeliacinio skundo pagrindas grindžiamas teiginiu, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai laikėsi nuomonės, kad vien 2001 m. Jungtinės Karalystės sprendimas uždrausti LTTE nebuvo pakankamas pagrindas ginčijamiems aktams pagrįsti, šis apeliacinio skundo pagrindas ir antrojo pagrindo pirma dalis iš dalies sutampa.

85 Taigi, neatsižvelgiant į tai, ar pagrįstas Tarybos apeliaciniame procese pateiktas argumentas, kad Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, jog ginčijamų aktų motyvų pareiškimuose nenurodžius aspektų, pagrindusių šį sprendimą, kyla kliūtis Tarybai juo remtis, reikia priminti, kad išnagrinėjus antrojo apeliacinio skundo pagrindo pirmą dalį bet kuriuo atveju paaiškėja, kad 2001 m. Jungtinės Karalystės sprendimas uždrausti LTTE nebuvo pakankamas pagrindas ginčijamiems aktams pagrįsti, viena vertus, dėl to, kad nuo Jungtinės Karalystės sprendimo, kuriuo buvo pagrįstas LTTE pirminis įtraukimas į ginčijamą sąrašą, priėmimo, įtraukimo į sąrašą ir ginčijamų aktų priėmimo praėjo reikšmingas laiko tarpas, ir, kita vertus, dėl 2009 m. gegužės mėn. patirto karinio pralaimėjimo.

86 Taigi trečiasis pagrindas yra nepagrįstas.

87 Kadangi visi nurodyti pagrindai atmesti, reikia atmesti apeliacinį skundą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

88 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas. Pagal to paties reglamento 138 straipsnį, taikomą apeliaciniame procese pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo.

89 Kadangi Tarybos apeliacinis skundas atmestas, pagal LTTE pateiktus reikalavimus reikia nurodyti Tarybai padengti savo ir LTTE patirtas bylinėjimosi išlaidas.

90 Procedūros reglamento 140 straipsnio 1 dalyje, taikomoje apeliaciniame procese pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, numatyta, kad į bylą įstojusios valstybės narės ir institucijos pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

91 Remiantis šiomis nuostatomis, Prancūzijos Respublika, Nyderlandų Karalystė, Jungtinė Karalystė ir Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

1. **Atmesti apeliacinį skundą.**

2. **Europos Sąjungos Taryba padengia savo ir *Liberation Tigers of Tamil Eelam* (LTTE) patirtas bylinėjimosi išlaidas.**

3. **Prancūzijos Respublika, Nyderlandų Karalystė, Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė ir Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.